

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1807-11-21)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1807-11-21)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 584. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000192.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

21.

Rendsborgd. 21. Novbr. 1807.

After et dyrebart Bevis har jeg faaet, at hverken Tid eller Frastand kan svække den udmerkede Godhed, D. K. H. engang har forundt mig. Jeg lover Sandhed, Troskab, Taushed. — —

Naar jeg hører en egte Kjøbmand beregne sit Tab, fordi et af hans Skibe er gaaet under og ikke sige et Ord, der vidnede om Medlidenhed for de Medbrødre, der har udstaaet Dødens Kval og allehaande Pinsler, uden at trøste sig ved den eneste Glæde, der var ham levnet: den at sørge for disses Enker og trængende Børn, men tvertimod roser sig af at have assureret, og at Skibet var gammelt, — da ønsker jeg aldrig at have været indenfor en saadan Mands Dør, hvor Velstand, Magelighed og alle Livets Nydelser bærer Vidne om usalig Vinding og Følelsesløshed. Men Retfærdighed kræver, at man ikke glemmer, at en oplyst, kjæk, virksom og ordholden Kjøbmand er en af de agtværdigste Borgere i Staten og tillige en af de nyttigste. At udmerke en saadan Mand og tillade ham Adgang til Fyrsten og den kongelige Familie med samme Fortrin som de Betitlede, det var en hæderlig og klog Handling.

Nu er da vel vor Terning kastet! Traktaten blev underskrevet af Hs. Majestæt igaar Aftes Kl. 9 og Guillaumo reiste Kl. 12 i al Hast til Paris. Gud give, denne vigtige Handling maatte bære gode Frugter for det elskede og ulykkelige Fædreland! Men der forestaar os vel meget, inden vi kommer tilbage til vor forrige Ro og Tryghed. Maaske er denne Prøve fortjent. Vi har vel ikke paaskjønnet det gode, vi nød, eller følt nok for de Medmennesker, der bar Krigens Byrder i andre Lande. Nu vil vi da kunne dømmе baade af, hvad vi selv har lidt og af, s. 585hvad vi fremdeles skal lide. Vi tilhører os vel ikke mere selv for nogen Tid.

Gud styrke vor Kronprins og skabe ham gode Raadgivere. Fyrster er Mennesker og underkastet Mermeskelighedens Love. De kan ligesaalidt kjende alt, som de kan se alt. Jo ærligere og mere retskaffen Regenten er, jo heftigere den Harmе, som. troløst Venskab opvækker.

De utallige og forskjellige Interesser, der udgjør Statens samlede hele, er for adspredte til at kjendes nøie af Fyrsten selv, især naar dennes Omsorger ikke har tilladt ham at reise om og opholde sig længe nok i Rigernes vigtigste Dele.

Overalt bliver det Fyrstens Hæder, naar erkjendte, retskafne og duelige Mænd omringer hans Person. De udgjør jo hans eget Valg. Netop store Konger har havt og vidst at fremlokke store Mænd.

Men at kaste sig og Rigerne i en djerv og myndig Premierministers Arme, og at lade bam ukontrolleret styre alt, det er uklogt og farligt. Man har ikke Overvindelse nok til at taale den Uret, som en Medundersaat udøver i Regentens Navn.

Kongen af England støtter sig paa nogle faa Mænds Foretagender; Konstitutionen hjemler dette i den Forudsætning, at Adelen og Folket ved dets Repræsentanter kontrollerer Ministrene. Men denne Kontrol er bevisligen illusorisk. Parlamentet er ved de djerveste Kunster gjort afhængigt af Kronen. Paa denne Maade gives der i denne tilsyneladende kloge Konstitntion et Enevælde i et halvt Snes Mænds Hænder, saa meget farligere, som det støtter sig paa Folkets immediate Magt.

Danmark kan bedst tale om og bevidne, til hvilken skrækkelig Grad Kabinetsfrækhed og Kabinetsuretfærdighed kan stige.

At tale om ministerielt Ansvar er at tale om en Uting. Mine Venner Lord Castlereagh, Lord Hawksbury og Vansittart taber ikke deres Hoveder, end ikke den stygge Canning, men de vil upaatvivlelig tabe deres Pladse. — Kongen af England har kaldt Lord Moira og Marquis af Wellesley til sig, hvoraf man formoder, at de vorder indsatte i Ministerio. Sker dette, da turde England reddes. Ikke ved Moira, det er ingen dybttaenkende Mand. Han er Favorit hos Prinsen af Wales, presenterer s. 586godt og taler ret godt, men Statsmand er han ikke, endnu mindre noget Geni.

Wellesley derimod er et af de herligste Hoveder, England eier, og i Nøden er det netop enkelt Mand og ikke Flokken, som skal redde. Vort Diplomati maa vaagne.

Fra Norge kan jeg ikke give nogen glædende Efterretning. Vore Skibe er 5/6 opbragte, vor Eksport er stanset, vor Tilførsel mere end uvis og Mangelen paa Penge meget stor uagtet Regjeringens prisværdigste Anstalter.

Min Broder er nu endelig kommen hjem til det kjære Norge. Skibet, som bragte ham hjem, fik særskilt Tilladelse, eller hvad de kalder licence. — Jeg maa afsted til Eidsvold, som kræver høiligen min Nærværelse. Der har jeg blandt andet adskillige Indretninger at gjøre i Huset — et pour cause [og af gode Grunde]. Den Tanke førlander mig aldrig, den at se den elskværdigste Prins og Prinsesse der. Lad den Pløenske Plan aldrig blive forkastet! Men naar turde jeg vel nu haabe Iverksættelsen? Naar vi faar Fred?

Anker, Carsten Tank, *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17,*

Vort arme Kompani! (det asiatiske): 5 Skibe paa Søen. De gaar Kjødets Gang, d. e. i Engelskmandens Strube og dermed 2 200 000 Rdr. Taalmodighed og Haab er min Devise [Valgsprog].